

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΝΑ

Μικρή εισαγωγή

Θαυμαστά πράγματα έχουμε συζητήσει πολλές φορές ως τώρα για το Πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού! Σήμερα θα μιλήσουμε για κάτι επίσης θαυμαστό, που μόνο από τον Θεό μπορεί να γίνει. Είναι τα θαύματα του Χριστού μας ανάμεσα στους ανθρώπους! Καταπληκτικά φαινόμενα! Εσείς έχετε ακούσει γι' αυτά τα θαύματα; Ξέρετε κάποιος;

—Δηλαδή; Τι είναι το θαύμα;

—Το θαύμα είναι πράξη του Θεού! Μόνο Εκείνος μπορεί να κάνει θαύματα. Γιατί το θαύμα είναι ένα υπερφυσικό φαινόμενο. Ξεπερνά την ανθρώπινη δύναμη. Νικά τους φυσικούς νόμους.

Και ο Κύριος τους νίκησε με μια διαταγή Του! Θεράπευσε αθεράπευτα σώματα και ψυχές! Υπέταξε τον Διάβολο. Νίκησε τον θάνατο. Ξανάδωσε ζωή! Γιατί ήταν ο παντοδύναμος Θεός! Εξουσιαστής των πάντων!

Είχαν τα θαύματα του Κυρίου μας μεγάλους πνευματικούς σκοπούς.

Βασικοί σκοποί σε κάθε θαύμα ήταν:

- Να γίνει φανερή η θεότητα του Χριστού μας ανάμεσα στους ανθρώπους.
- Να πιστέψουν οι άνθρωποι και να εμπιστευθούν τη θεϊκή αγάπη και παντοδυναμία.
- Να διδάξει και με τα θαύματά Του μεγάλες αλήθειες για τη ζωή του ανθρώπου.

Αγιογραφική αφήγηση (Ιωάν. β' 1-11).

Σήμερα, λοιπόν, θα μιλήσουμε για το πρώτο θαύμα του Κυρίου μας μπροστά στους ανθρώπους. Μας το περιγράφει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης που ήταν παρών και το είδε. Έγινε σε έναν ευλογημένο γάμο στη μικρή πόλη Κανά της Γαλιλαίας. Η διήγηση είναι απλή, αλλά οι αλήθειες και τα μηνύματα που κρύβει πολύ μεγάλα.

Να πούμε στην αρχή ότι ο γάμος για τους Ιουδαίους έμοιαζε με μεγάλη γιορτή. Κρατούσε κάπου επτά μέρες. Συμβόλιζε και τη χαρά στον Παράδεισο, όταν ο Δημιουργός Θεός ευλόγησε τον πρώτο γάμο ανάμεσα στον Αδάμ και στην Εύα. Κάθε τι έπρεπε να γίνει με ιερότητα. Οι νεόνυμφοι ήθελαν την ευλογία του Θεού για τη νέα οικογένεια που θα άρχιζε. Όλοι τούς έδιναν ευχές. Και όλοι, συγγενείς, φίλοι, γνωστοί, έτρωγαν χαρούμενοι κι αγαπημένοι στο ίδιο τραπέζι, που αυτή τη φορά ήταν πιο πλούσιο και εορταστικό.

Ένας τέτοιος γάμος γινόταν στην Κανά. Ίσως η οικογένεια να ήταν συγγενική της Θεοτόκου, γιατί βρισκόταν και Κείνη εκεί. Η ευσεβής οικογένεια όμως κάλεσε και τον Ιησού και τους Μαθητές Του στο τραπέζι του γάμου. Ο Κύριός μας δέχτηκε την πρόσκληση. Τη δέχτηκε,

γιατί η παρουσία Του στο γάμο αυτό είχε μεγάλο πνευματικό σκοπό. Μαζί, λοιπόν, με τους πρωτοκάλεστους Μαθητές Του πήγε. Ζηλευτή που γίνεσαι, οικογένεια, όταν έχεις πρώτο καλεσμένο σου τον Χριστό!...

Σε κάποια στιγμή η Θεοτόκος, που σιωπηλή βοηθούσε με αγάπη σε όλα, παρατήρησε ότι είχε τελειώσει το κρασί. (Το κρασί ήταν απαραίτητο σε κάθε Ιουδαϊκό τραπέζι, γιατί συμβόλιζε τη χαρά που θα έφερνε ο ερχομός του Μεσσία στον κόσμο). Πλησιάζει, λοιπόν, αθόρυβα τον Ιησού και του λέει:

—«Οἶνον οὐκ ἔχουσι». Το κρασί τελείωσε.

Τίποτε άλλο δεν είπε. Ήξερε ότι ο Υιός και Θεός Της είχε καταλάβει την επιθυμία Της. Μα εκείνος της απαντά:

—Δεν ήρθε ακόμα η ώρα να κάνω θαύματα μπροστά στους ανθρώπους.

Η Θεοτόκος όμως, βέβαιη ότι ο Κύριος θα έκανε αυτό που έπρεπε στην κατάλληλη στιγμή, γύρισε προς τους υπηρέτες και είπε:

—«Ὅ,τι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε», ὅ,τι σας πει να το κάνετε.

Και πράγματι! Ο Χριστός μας φανερώνει τη θεϊκή Του δύναμη! Υπήρχαν εκεί έξι πέτρινες μεγάλες υδρίες (πιθάρια) άδειες. Χωρούσαν η καθεμιά πάνω από 100 κιλά νερό. (Είχαν χρησιμοποιηθεί για το πλύσιμο τόσων χεριών πριν από το τραπέζι). Και λέει ο Κύριος στους υπηρέτες:

—Γεμίστε τις υδρίες καθαρό νερό.

Οι υπηρέτες δε ρωτούν γιατί. Κάνουν πρόθυμα αυτόν τον κόπο. Γεμίζουν τις υδρίες ως πάνω - πάνω. Κοιτούν τον Κύριο στα μάτια.

—Βγάλετε τώρα από αυτό και φέρτε στον «αρχιτρίκλινο» (τον υπεύθυνο στη φροντίδα του τραπεζιού).

Και αμέσως έφεραν. Παραξενεύτηκε ο αρχιτραπεζοκόμος, όταν το δοκίμασε! Το νερό είχε γίνει κρασί... και τι κρασί! Πρωτογνώριστο! Ποτέ του δεν είχε δοκιμάσει τέτοια υπέροχη γεύση! Ήταν το νερό, που με την εντολή του Δημιουργού του είχε γίνει κρασί! Μα εκείνος τίποτα δεν ήξερε απ' ὅ,τι είχε προηγηθεί. Και λέει στον νέο οικοδεσπότη:

—Καθένας, που καλεί σε τραπέζι, σερβίρει πρώτα το εκλεκτό κρασί! Και εσύ το φύλαξες τελευταίο;!

Αιφνιδιάστηκε ο άνθρωπος! Τι είχε λοιπόν συμβεί; Από την απορία έβγαλαν όλους οι υπηρέτες! Αυτοί ήξεραν ότι γέμισαν τις υδρίες με καθαρό νερό, που τώρα το έβλεπαν μπροστά τους να έχει γίνει το εκλεκτότερο κρασί!

Ποια μυστική εντολή έδωσε ο Κύριος στο δημιούργημά Του; Δεν την άκουσε κανείς. Το θαύμα όμως είχε γίνει!

Το θαύμα πέρασε από στόμα σε στόμα! Τι ευλογία! Τι χαρά! Πόσος θαυμασμός! Η πίστη στον Χριστό, ως Μεσσία και Λυτρωτή, στέριωσε στις ψυχές των πρώτων Του Μαθητών. Ήταν το πρώτο θαύμα του Διδασκάλου τους που έβλεπαν. Η παρουσία του Κυρίου άρχισε να ελκύει τις

καρδιές των ανθρώπων. Πίσω από το θαύμα διέκριναν κάποιο άλλο μεγαλείο και άλλη δύναμη! Όχι ανθρώπινη! Μια θεία εξουσία και δόξα! Ένωσαν να αγγίζει τη ζωή τους η θεική αγάπη! Σκίρτησε μέσα τους, κοντά Του, μια πρωτογνώριστη χαρά!

Πόσο δίκιο είχε η Μητέρα του Χριστού, συλλογίστηκαν οι υπηρέτες, όταν μας έλεγε: «Ό,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε»!

Πόση ευλογία ακολούθησε αυτή την υπακοή! Ας μην το ξεχάσουμε ποτέ! Ό,τι μας λέει ο Χριστός, να το κάνουμε.

Συζήτηση

Ελάτε τώρα να μελετήσουμε και εμείς, παιδιά, τα μεγάλα νοήματα, που κρύβει το πρώτο αυτό θαύμα του Κυρίου μας.

- Φανέρωσε ότι είναι ο Δημιουργός και Εξουσιαστής της φύσης! Στη θέλησή Του μπροστά το νερό έγινε κρασί!
- Χάρισε τα δώρα της θεικής Του ευλογίας στην οικογένεια που τον κάλεσε.
- Στερέωσε την πίστη των πρώτων Μαθητών Του στη θεότητά Του.

- Πού έγιναν όλα αυτά;

- Στη μικρή και άσημη Κανά! Σε μια οικογένεια! Σε ανθρώπους, που τον είχαν καλέσει (στον ευλογημένο γάμο). Σε ανθρώπους, που τον είχαν ακολουθήσει (τους πρώτους Μαθητές).

Βλέπουμε ότι ο Κύριος και Θεός μας μπαίνει στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Θέλει να την ευλογήσει και να την αγιάσει. Προσέξτε!

- Δέχτηκε την πρόσκληση (αφού η οικογένεια δείχνει ότι ενδιαφέρεται για την παρουσία Του).
- Πήρε μαζί του και τους Μαθητές Του (γιατί ο Κύριος τιμά εκείνους που τον ακολουθούν).
- Έσπευσε να καλύψει την ανάγκη της οικογένειας, κι ας μην είχε έρθει η ώρα Του να κάνει φανερά θαύματα (όπου είναι Εκείνος παρών, δεν επιτρέπει στενοχώριες).
- Προσφέρει με ένα καταπληκτικό θαύμα της θείας παντοδυναμίας Του πλουσιότατο δώρο χαράς στην οικογένεια! Δείγμα της ευλογίας Του! (Γύρω στα 600 κιλά υπολογίζεται το εκλεκτό και θεοχάριστο εκείνο κρασί με την τόσο συμβολική σημασία του).
- Ανταποκρίθηκε στην παράκληση της Παναγίας Μητέρας Του. Παράκληση φροντίδας και αγάπης για την καλή εκείνη οικογένεια. (Δείγμα ότι θα της χάριζε το δικαίωμα να μεσιτεύει για εμάς).

α) Σας ρωτώ όμως τώρα: Ύστερα από 2.000 χρόνια, στο σκηνικό της δικής μας ζωής, στο σπίτι μας, στις συντροφίες μας, στις γιορτές μας, στο σχολείο, στην πόλη μας, μπορεί να πάρει μέρος ο Κύριος;

— Από εμάς εξαρτάται. Αν τον καλέσουμε, δεν αρνείται την πρόσκληση. Τι γνώμη έχετε σχηματίσει; Στην εποχή μας καλούν όλοι οι άνθρωποι τον Χριστό ανάμεσά τους; Στην καθημερινή τους ζωή; Στις χαρές, στις γιορτές, στα τραπέζια τους; Στις λύπες τους, στα προβλήματά τους Οδηγό τους και Σύμβουλο;

— Όχι όλοι! Μερικοί ούτε σκέπτονται καν τον Χριστό! Ούτε τον σταυρό Του δε φοράνε!... Αχ, να ήξεραν οι άνθρωποι αυτοί ποιον θησαυρό στερούνται! Ποια προστασία, χαρά, ειρήνη. Ποια ευλογία! Για να μην πούμε εκείνο το χειρότερο! Όπου δεν είναι ο Χριστός, τρυπώνει συχνά ο Πονηρός! Και τότε είναι που φέρνει και οικογένειες και καρδιές και φιλίες, κράτη και λαούς άνω - κάτω!

Ο Κύριος όμως ευλογεί τους ανθρώπους που Τον καλούν και Τον έχουν ανάμεσά τους. Γι' αυτό ήρθε στη γη! Για να γίνει Φίλος και Αδελφός μας! Να μας χαρίσει την αγάπη και την ευλογία Του! Τα θεία Του δώρα! Και με την παρουσία Του στο γάμο εκείνο στην Κανά, μας έδειξε την προθυμία Του να είναι παρών στις αγνές και σεμνές συντροφίες μας.

β) Όμως, κάτι μας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση σε αυτό το θαύμα.

Για να γίνει, η Παναγία μας έδωσε κάποια συμβουλή στους υπηρέτες. Είπε:

—«ὅ,τι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε»... Ό,τι και αν σας πει, να το κάνετε. Μια αρετή απαραίτητη, για να μένει ο Χριστός κοντά μας και να μας χαρίζει τις θαυμαστές δωρεές Του. Ποια;

—Την υπακοή στις θείες εντολές Του! Ό,τι και αν σας πει. Δηλαδή, πρόθυμη υπακοή σε όλα όσα λέει ο Κύριος. Κι όταν ακόμα κάτι δεν το καταλαβαίνουμε. Έχει ο Κύριος τον σκοπό Του.

Αν οι υπηρέτες έλεγαν: Γιατί να το χύσουμε το νερό; Να πάει χαμένο; Κάναμε και τόσο κόπο να το αντλήσουμε. Τι θα γινόταν;

—Θα είχαν στερηθεί αυτή την πλούσια ευλογία του πρώτου θαύματος του Κυρίου! Μόνοι τους, με τη συμπεριφορά της ανυπακοής και της αναιδείας, θα έκοβαν τις σχέσεις τους με τον Κύριο και Θεό τους! Σαν να του έλεγαν: Δεν έχεις θέση και λόγο στη δική μας δουλειά, στη δική μας συντροφιά!

Πώς θα κρίναμε μια τέτοια συμπεριφορά;

—Φοβερή! Απ' όλες τις πλευρές απαράδεκτη. Ασεβή και ανόητη!

Αδιανόητο, λοιπόν, να έχουμε τον Χριστό ανάμεσά μας και να μας ευλογεί, χωρίς την υπακοή στις θείες εντολές Του.

γ) Τι γίνεται όμως με εμάς σήμερα; Κάνουμε ό,τι και αν μας πει ο Κύριος; Δείχνουμε υπακοή στις σοφές και γεμάτες αγάπη εντολές Του;

—Τι χάνουμε! Κι αν διώξουμε τον Χριστό από την καρδιά μας, από ανάμεσά μας, ποιος μας μένει άλλος;

Αυτό το θαύμα μπορεί να γίνει και μέσα στη δική μας καρδιά, στη δική μας οικογένεια και στον δικό μας κόσμο! Όλα να αλλάξουν! Να γίνουν θαύμα Χριστού! Χαρά, ειρήνη, αγάπη, ευγένεια! Μια οικογένεια, μια συντροφιά, μια κοινωνία, παρέα... ενωμένη κι ευτυχισμένη γύρω από τον Θεό της αγάπης, τον Χριστό! Πώς όμως;

—Όταν τον καλούμε. Σε συντροφιάς αγνές. Που να αντέχουν στην παρουσία Του. Όταν τον λόγο της Παναγίας Μητέρας μας, «ὅ,τι ἄν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε», τον τηρούμε με πρόθυμη υπακοή! Είναι ο Θεός μας. Ο πάνσοφος Δημιουργός και παντοδύναμος Εξουσιαστής των πάντων! Του οφείλουμε αυτήν την υπακοή!

Σύνθημα: «Ὅ,τι ἄν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε».